

Seweryn Plebanek

Izba opolska

Palestra 31/12(360), 165-168

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Mieczysław Jurkiewicz i członek ORA a zarazem sekretarz organizacji partyjnej — adw. Marek Czapski. Adwokaci lubelscy zostali przyjęci w Budapeszcie przez wiceministra sprawiedliwości dra Kuna oraz przez prezesa węgierskiej Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dra Karpati'ego. Zarówno węgierskie władze resortowe jak i adwokackie wyraziły duże zadowolenie z dotychczasowych kontaktów między zaprzyjaźnionymi środowiskami adwokackimi i postulowały ich rozszerzenie o wymianę grup aplikanckich oraz organizowanie wspólnych węgiersko-polskich sympozjów aplikanckich. Z oficjalnych spotkań należy jeszcze odnotować wspólne posiedzenie delegacji ORA w Lublinie i Rady Adwokackiej w Debreczynie oraz wizytę w Zespole Adwokackim Nr 4 w Debreczynie, w toku której adwokaci lubelscy z życzliwą zazdrością podziwiali doskonałe warunki lokalowe zespołu i możliwość korzystania ze współczesnych urządzeń technicznych w pracy zawodowej.

Na zakończenie wizyty, w której

znalazł się również czas na zwiedzanie zabytków kultury węgierskiej (m.in. Muzeum Narodowe w Budapeszcie), dokonano następujących ustaleń: jesienią 1987 r. pięcioosobowa grupa aplikantów węgierskich weźmie udział w pieszym rajdzie turystycznym po Rostoczu, organizowanym przez Izbę lubelską; w r. 1988 do Lublina przyjedzie grupa aplikantów adwokackich z Debreczyna na wspólne międzynarodowe sympozjum aplikanckie, którego temat zostanie ustalony w terminie późniejszym; w latach następnych gospodarzem podobnego sympozjum będzie Rada Adwokacka w Debreczynie.

Niestety, ze względu na trudności natury obiektywnej (planowana przez węgierskich Kolegów sprzedaż Domu Adwokata w Miszkolcu-Tapolczy), została zawieszona wymiana miejsc wczasowych, z tym zastrzeżeniem, że istnieje perspektywa wznowienia tych korzystnych kontaktów z chwilą zakupu przez Radę w Debreczynie nowego obiektu nad Balatonem.

adw. Ferdynand Rymarz

Izba opolska

Sprawozdanie ze Zgromadzenia Okręgowej Izby Adwokackiej w Opolu. Zgromadzenie Okręgowej Izby Adwokackiej w Opolu odbyło się 4 października 1986 r. w Opolu. Na zgromadzenie przybyli goście w osobach przedstawicieli: Ministra Sprawiedliwości, Naczelnego Sądu Administracyjnego, Wojewódzkiej Rady Narodowej w Opolu, Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Opolu, Wojewódzkiego Komitetu Stronnictwa

Demokratycznego w Opolu, Wojewódzkiego Komitetu Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego w Opolu, Prezesa Sądu Wojewódzkiego w Opolu, Prokuratora Wojewódzkiego w Opolu, z-cy Szefa Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Opolu oraz „Trybuny Opolskiej”.

Następnie wiceprzewodnicząca Wojewódzkiej Rady Narodowej w Opolu Antonina Boroń udekorowała adwokatów, którym Rada Pań-

stwa nadała odznaczenia, wręczając je:

Krzyż Kawalerski Orde-
ru Odrodzenia Polski —
adw. Marianowi Rogozikowi;

Złoty Krzyż Zasługi —
adw. Janinie Baczyńskiej;

Srebrny Krzyż Zasługi —
adw. Januszowi Filipowiczowi, adw.
Ryszardowi Porzyckiemu, adw.
Markowi Sawczukowi, adw. Maria-
nowi Wojnowskiemu;

Medal 40-lecia Polski
Ludowej — adw. Janinie Ba-
czyńskiej, adw. Bolesławowi Big-
dzie, adw. Piotrowi Gładowski, adw.
Alicji Glińskiej, adw. Jerzemu Ha-
liniakowi, adw. Teofilowi Hywłowi,
adw. Eligii Mandziuk, adw. Konra-
dowi Starcowi, adw. Marianowi
Wojnowskiemu.

W imieniu udekorowanych po-
dziękował adw. Marian Rogozik
podkreślając, że odznaczenie wy-
mienionych adwokatów jest wyra-
zem pozytywnej oceny ogółu człon-
ków palestry, a w tym również
opolskiego środowiska adwokackie-
go.

Po stwierdzeniu przez dziekana
ORA adw. Jerzego Jasińskiego
uczestnictwa w zgromadzeniu wy-
maganej liczby członków i delega-
tów, wybrano przewodniczącego
zgromadzenia i sekretarza.

Następnie uczczono minutą ciszy
pamięć zmarłego członka Zespołu
Adwokackiego Nr 1 w Kluczborku
adw. Tadeusza Drąga.

Przewodniczącą Zgromadzenia
adw. Jan Grozdanović przedstawił
porządek obrad, po czym zgroma-
dzenie wybrało członków komisji:
wnioskowej, wyborczej, mandato-
wej i skrutacyjnej.

Po wyborze komisji zgromadzeni

zgłosili kandydatury na stanowisko
dziekana, prezesa Sądu Dyscypli-
narnego, przewodniczącego Komisji
Rewizyjnej, członków Rady Adwo-
kackiej, członków Komisji Rewizyj-
nej, członków Sądu Dyscyplinarnego,
a także kandydatów na delega-
tów na Krajowy Zjazd Adwokatury.

Po zgłoszeniu kandydatów dzie-
kan Jerzy Jasiński złożył sprawo-
zdanie z działalności Rady Adwo-
kackiej w Opolu za okres 1983—1985.
Na wstępie dziekan Jerzy Jasiński
poruszył problem praktycznego
funkcjonowania tzw. planów etaty-
zacyjnych. Krytycznie ocenił system
ich powstawania, określony przepi-
sem art. 58 pkt 7 prawa o adwo-
katurze, bo system ten umożliwił
Ministerstwu Sprawiedliwości usta-
lanie zawyżonych projektów pla-
nów rozmieszczenia zespołów adwo-
kackich, adwokatów i aplikantów
adwokackich. Również Prezydium
NRA — podkreślił mówca — przy
ustalaniu swojego projektu pla-
nu etatyzacyjnego niedostatecznie
uwzględniało zasady rozmieszczenia
uchwalone przez poszczególne zgro-
madzenia izbowe, co stanowi naru-
szenie uprawnienia zgromadzeń iz-
bowych, zagwarantowanych przepi-
sem art. 40 pkt 4 prawa o adwoka-
turze.

Dzekan ORA zaakcentował w
dalszym swym przemówieniu, że
wobec postępującej inflacji popra-
wa sytuacji materialnej adwokatów
wynikająca z wprowadzenia w ży-
cie rozporządzenia Ministra Spra-
wiedliwości w sprawie opłat za
czynności adwokackie ma charakter
jedynie tymczasowy, a jednocześnie
należy się obawiać, że dalsze zwię-
kszenie ryczałtu wraz z planowa-
nym wzrostem opłat za czynności

adwokackie może spowodować rezygnację klientów z usług adwokackich.

Następnie dziekan ORA wyraził zadowolenie ze stanu etyki i morale opolskiej palestry, wynikającego ze sprawozdań prezesa sądu dyscyplinarnego i rzecznika dyscyplinarnego, po czym zaapelował do zebranych, a pośrednio także do przyszłych delegatów na Krajowy Zjazd, o żywe podjęcie w czasie obrad problemów dotyczących adwokatów seniorów.

W konkluzji swojego wystąpienia dziekan ORA podkreślił, że przemiany społeczno-polityczne, znaczne takimi wydarzeniami, jak pełna amnestia dla sprawców przestępstw przeciwko państwu i porządkowi publicznemu, zbliżają kraj do oczekiwanej stabilizacji i poprawy bytu społeczeństwa.

Realizując kolejny punkt porządku obrad, adw. Ryszard Porzycki, skarbnik ORA, przedstawił sprawozdanie z działalności finansowej i gospodarczej Rady oraz projekt preliminarza budżetowego na rok 1986.

Adw. Jerzy Haliniak, rzecznik dyscyplinarny ORA, złożył sprawozdanie, w którym z zadowoleniem podkreślił, że w okresie sprawozdawczym nie wniósł ani jednego aktu oskarżenia. Jednocześnie zaapelował do zebranych o pełne przestrzeganie Zbioru zasad etyki adwokackiej i godności zawodu.

Adwokat Rudolf Flam, prezes Sądu dyscyplinarnego, złożył sprawozdanie informując, że w okresie sprawozdawczym nie wpłynęła ani jedna sprawa.

Adwokat Barbara Cetnarowska, przewodnicząca Komisji rewizyjnej,

złożyła sprawozdanie z działalności Komisji, stwierdzając brak zastrzeżeń co do sposobu działalności finansowej ORA i Kasy Zapomogowo-Pożyczkowej.

Następnie w dyskusji głos zabrali: adw. Marek Sawczuk, Jerzy Haliniak, adw. Zbigniew Janicki, adw. Barbara Cetnarowska, adw. Jan Piątkowski, szef prokuratury Wojewódzkiej w Opolu Jan Szymański, wiceprezes NRA Jerzy Biejał, przedstawiciel KW PZPR w Opolu tow. Zygmunt Delinowski, adw. Zygmunt Szostak i adw. Józef Hreczuch.

Następnie zebrani jednomyślnie przyjęli sprawozdanie z działalności Rady Adwokackiej w 1985 roku, zatwierdzili preliminarz budżetowy oraz udzielili ustępującej Radzie Adwokackiej absolutorium.

Po przerwie przewodniczący komisji skrutacyjnej adw. Edward Majewski ogłosił wyniki wyborów do władz adwokatury opolskiej podając, że:

na dziekana ORA został wybrany — adw. **Jerzy Jasiński** oraz wybrano 6 członków i 2 zastępców;

na prezesa Sądu Dyscyplinarnego został wybrany — adw. **Rudolf Flam** oraz wybrano 8 członków i 2 zastępców;

na przewodniczącego Komisji Rewizyjnej — adw. **Barbara Cetnarowska** oraz wybrano 4 członków i 2 zastępców.

Następnie przewodniczący Komisji wnioskowej adw. Marian Wojnarski przedstawił projekt uchwały Zgromadzenia izbowego, który został przyjęty jednomyślnie. W uchwale Zgromadzenia Izby Adwokackiej w Opolu podzieliło pozytywną

ocenę społeczną ostatnich wydarzeń w kraju, tj. odbycia X Zjazdu PZPR i mającej zapewne w nim swą inspirację pełnej amnestii dla więźniów politycznych. Uchwała zawierała także postulaty wobec Krajowego Zjazdu Adwokatury, a m.in. podjęcie inicjatyw zmierzających do uchylecia obowiązującego bezwzględnych rygorów ustawy z 10 maja 1985 r. o szczególnej odpowie-

dzialności karnej. W dalszej części uchwały uznano za szczególnie ważną sprawę właściwej polityki kadrowej. Środowisko adwokackie oczekuje, że Krajowy Zjazd Adwokatury ustali zasady realizacji tej polityki i zaleci nowo wybranym władzom naczelnym adwokatury bezwzględne ich przestrzeganie.

adv. Seweryn Plebanek

Izba płocka

Adv. Piotr Kołakowski. Dnia 9 marca 1987 r. zmarł senior adwokatury ciechanowskiej adwokat Piotr Kołakowski, który na ciechanowskiej ziemi urodził się 14.XII.1912 r., przeżył na niej swą młodość i całe zawodowe życie i w niej spoczął na zawsze.

Syn 13-hektarowego rolnika, po ukończeniu 4-klasowej szkoły powszechnej w rodzinnej Woli Wierzbowskiej, uczęszczał od 1925 r. do Gimnazjum im. Zygmunta Krasińskiego w Ciechanowie. Po uzyskaniu matury w 1935 r. powołany został do służby wojskowej, którą odbył w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty w Pułtusku. Użył stopień podporucznika.

W styczniu 1937 r. wstąpił na Wydział Prawa Uniwersytetu Warszawskiego, na którym — do wybuchu wojny — odbył trzy lata studiów. Dokończył je dopiero w 1945 r. na Katolickim Uniwersytecie w Lublinie, po czym rozpoczął aplikację sądową (w Sądzie Grodzkim w Ciechanowie). Zakończył ją egzaminem sędziowskim, złożonym celująco w grudniu 1947 r. Skierowany został do pracy w organach Prokuratury Sądu Okręgo-

wego w Mławie. Na własną prośbę zwolnił się z dniem 30.IX.1952 r. Podjąwszy zajęcie radcy prawnego, zaczął ubiegać się o wpis na listę adwokatów z siedzibą w Ciechanowie, co nastąpiło z dniem 1.VII.1953 r. Początkowo prowadził kancelarię prywatną, a od 1.V.1954 r. został członkiem miejscowego Zespołu Adwokackiego. Pracował w nim bez przerwy do przejścia na emeryturę (okresowo kierował nim). Działalność samorządowa adv. Kołakowskiego wyrażała się również w przewodniczeniu Komisji Dyscyplinarnej (1976—1978).

Adv. Piotr Kołakowski był osobą szczególnie szanowaną nie tylko w środowisku adwokackim, lecz w ogóle w prawniczym kręgu naszej Izby. Zawdzięczał to takim cechom swego charakteru, jak prawość, obowiązkowość, sumienność, życzliwość, koleżeńskość, odwaga cywilna, a przede wszystkim czułość na krzywdę ludzką.

Przez długie lata swego zawodowego życia emanował te dobre cechy charakteru na całe środowisko i za to byliśmy i jesteśmy Mu wdzięczni.

adv. Tadeusz Kowalewski